

pana g. Alojzija Sela, posestnika in gostilničarja v Zrkovcah pri Mariboru. Rajno smo pokopali na limbuški mrtvaški njivi. Naravnost veličasten — takega Limbuš še ni videl — je bil njen pogreb. Vodil ga je njen rojak in v osnovni šoli sošolec v družbi domačega g. župnika in še dveh duhovnih sobratov ter je rajni v slovo spregovoril prisrčne besede, ob katerih se je zalesketela solza v marsikaterem očesu. Rajna gospa Betka je zapustila ljubečega soproga in drago hčerko Jožico, še živečega očeta in mater, kateri vsi s turobnim srcem žele, da bi se zopet videli nad zvezdami. Rajni duši mir in pokoj, preostali nam so žalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Dan za dnevom se množijo grobovi na našem pokopališču. Tako smo dne 9. maja spremljali na zadnji poti Alojzijo Veinhandl, učenko 5. razreda iz Ščavnice. Nesrečna jetika ji je končala mlado življenje. Da je bila v šoli priljubljena, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo učitelstvo z vsemi učenci, kateri so ji zapeli v slovo ter s cvetjem obsuli njen grob. Rajni Lojziki želimo srečno večnost! Staršem, bratoma in sestram pa naše sožalje! — Nepričakovano naglo je nemila smrt pobrala iz naše sredine Antona Lampl iz Ščavnice. Rajni je bil vzor pridnega, zanesljivega in zvestega delavca in si je kot tak pridobil spoštovanje ne le svoje gospodinje, pri kateri je kot viničar služil 18 let, temveč tudi pri vseh, kamor je hodil na delo. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 12. maja ter pokazal, kako je bil rajni priljubljen. Spremljala ga je velika množica na zadnji poti. Tebi, dragi Anton, želimo, da bi se nad teboj spolnile besede našega Zveličarja: »Pridi, zvesti in modri hlapec, ker si bil v malem zvest, hočem te čez veliko postaviti; pojdi v veselje svojega Gospoda.« Njegovi ženi, sinom in hčerkam naše sožalje!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tu smo pokopali minuli teden dobrega krščanskega moža in uglednega gospodarja Antona Muršeca iz Biša. Podlegel je daljši bolezni, katere kati si je nalezil že iz vojnihi časov na ruski fronti. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, skrben gospodar, vnet za vsak napredek kmetijstva ter dober sosed v svojem domačem kraju, kjer je bil splošno priljubljen.

Ijen. Previden s tolažili svete vere je umrl v 58. letu svoje starosti. Sv. mašo zadušnico ter ves pogreb je vodil č. g. Paluc iz Ljubnega, kojemu je bil rajni stric. Pri odprtem grobu mu je spregovoril zadnje poslovilne besede. Žaljujoči ženi naše sožalje, njegovi duši pa večni mir onkraj groba!

Grize-Zabukovca. V ponedeljek dne 20. maja smo spremljali k večnemu počitku komaj 34-letnega Antona Romih, predelavca v rudniku v Ljubljani. Pokojnik zapušta poleg ljubečih žene in dveh otrok v starosti 10 in 8 let, še očeta, vpokojenega rudniškega paznika. Rajni je bil ves čas svojega življenja globokoveren mož. Kot dolgoletni odbornik bratovske skladnice je vedno in povsod stavil svoje moči v

službo svojih tovarišev rudarjev. Kako je bil priljubljen, je kazal njegov pogreb. Udeležila se ga je poleg zastopnikov vodstva podjetja velika nad 600 glav broječa množica ljudstva. Pri hiši žalosti mu je govoril ginljive besede v zadnji pozdrav rudar Brezovšek, ob odprtem grobu pa domači gospod župnik. Žena z otroci kakor tudi žaljujoči oče se vsem iskreno zahvaljujejo, prosijo pa obenem molitve za večni pokoj rajnega.

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. V ponedeljek dne 12. t. m. smo spremlili k večnemu počitku daleč na okrog znanega sodarja po domače Kamenskega Tonča, ki je v soboto dne 11. maja, zadet od srčne kapi, nepričakovano preminul. Naj v miru počiva!

St. Peter pri Mariboru. Kakor po drugih župnijah, se je tudi pri nas ustanovil župnijski odbor KA, v katerem so zastopane vse vasi in vsi sloji. Da bi le svojo lepo nalogo odlično vršil. — Snuje se Marijin vrtec, vrtec pridnih otrok. Zadnjo nedeljo majnika so že imeli slovesen sprejem. — Romanja na Trsat se je udeležilo 12 Šentpeterčanov. Samoobsebi umevno, da se v obilnem številu udeležimo tudi evharističnega kongresa v Ljubljani. — V mariborski bolnici je umrl 47letni viničar Černič Feliks iz Nebove. Naj počiva v miru!

Marenberg. V minulem tednu so se v tuk. okoliših obhajale velike slovesnosti. Na god sv. Pankracija dne 12. maja je bila pri Sv. Pankraciju na meji tolika udeležba, kot že dolgo ne; pri tej priliki se je videla potreba, naj bi Slovensko Planinsko Društvo oskrbelo večje prostore za tujce. — V sredo dne 15. t. m. je prišla iz Dravograda in Mute velika procesija k Sv. Trem kraljem. Bila sta tamkaj dva duhovnika, gg. Ivan Černoga in Fran Podgornik. — Dne 16. maja pa se je obhajala pri Sv. Janezu 200letnica, ko je bila ta cerkev pozidana in posvečena. Zgodilo se je to zelo slovesno. Prišlo je 6 gg. duhovnikov, slovesno sv. mašo je opravil marenberški g. dekan Ivan Messner, ki je tudi oskrbel cerk-

vi za njeno 200letnico nova okna in novo spovednico kot spomin, da je bil sv. Janez mučen radi spovedne molčečnosti.

Loka pri Framu. Iz našega hribovitega kraja pošiljamo po redko poročila v svet. Pa še sedaj nimamo nič veselega poročati. Kriza je tudi pri nas kakor povsod. Lansko leto nam je toča pobila več kot polovico pridelkov. Prišli so pregledat škodo ter obljubili, da nam bodo davke za 50% znižali. — Letos je pa prišla koruza na občino za bolj uboge ljudi. Ubogi so jo morali vnaprej plačati po 1 Din za 1 kg (seveda kdor je imel denar). Glavni dohodek nam je nek-daj dajal gozd, sedaj še bo pa tega zmanjkalo. Seveda sekamo in vozimo les, dobimo pa za njega ravno toliko, da si kupimo sol in milo, svetimo s treskami, oblečeni že hodimo, da ni za med svet. Če hočemo, da se nam na vozeš šine prehitro ne obrabijo, jih med vožnjo podlagamo z lesenimi cokljami, če pa ni kolomaza kupiti, pa nekateri med vožnjo polže vtikajo v puše, da jim preveč ne cvilijo. Tako se nam godi. Pravijo, da nam bo od sedaj naprej boljše; upamo že lahko, če ne bomo mogli več s pljučami dihati, bomo pač morali z jetri fretati.

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. Venčesl, ki leži le 38 m višje kakor Slov. Bistrica, je zelo zdrav kraj: letos imamo pač že 12 rojencev, a nobenega mrliča.

Sv. Urban pri Ptujju. Dne 2. junija t. l. bo odkritje in blagosloavljanje spomenika v sve-

vrhu ter sploh v Zavrču. Leta 1888 v okraju Maribor, in sicer najprej pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. V okraju Celje leta 1889 v Roginski gorci.

V župniji Bizeljsko, in sicer v smeri proti Brežicam v Stari vasi leži tik ob cesti krepka kmetija z lepo hišo in urejenimi gospodarskimi poslopji — Balonova domačija. In ta hiša je bila zibelka za vinarstvo obnovo spodnjih krajev in sploh celotne vinorodne Štajerske. V omenjeni hiši se je rodil dne 13. februarja 1862 Ivan Balon, poznejši deželni vinarstveni komisar. V bizeljski rojstni knjigi je beležen njegov priimek z dvema l. Oče mu je bil Ivan, mati Barbara, rojena Janežič.

Ne bo odveč, če beležimo kratek življenjski potek tega gospodarstva oziru najzaslužnejšega moža za Slovensko Štajersko, ki žalibog še do danes nima niti spominske plošče na svoji rojstni hiši.

Ivan Balon je končal kot kmečki sin višjo realno v Ljubljani. Po končani srednji šoli se je posvetil, kar je bilo tedaj redkost, višjim kmetijskim naukom. Končal je leta 1886 z odličnim uspehom vinarstvo ter sad-

jarsko šolo v Klosterneuburgu, kjer sta tedaj delovala in poučevala svetovno priznana strokovnjaka Barbo in Rathay.

Po končanih študijah je hotel svoje nauke pokazati domačinom v praksi. Lotil se je praktičnega kmetijstva na očetovem domu in na graščini v Pišecah.

Poslušajmo, kaj so objavile o očetu ameriških trtnih nasadov na Slovenskem Štajerskem Ivanu Balonu »Naše Gorice«, svoječasno glasilo Vinarskega društva za Slovenijo:

»Že junija 1887 je bil pozvan Ivan Balon v državno službo kot tehnični vodja javnih del proti trsnim ušim, kjer je bil do konca junija 1890. Prve državne poskusne nasade je Balon ustanovil na Wimerjevem posestvu blizu Zavrč v Haložah.

Medtem, v marcu 1888, je položil na dunajski visoki šoli za kmetijstvo izpit učne sposobnosti za vinarstvo in sadjarstvo na kmetijskih šolah s prav dobrim uspehom.

(Dalje sledi.)

* »Naše Gorice« leta 1929.

dolgimi repi že okrog leta 1000 pr. Kr. V naravoslovnem muzeju na Dunaju je videti nagačenega petelina, katerega rep je dolg 490 centimetrov.

Dve vrsti strupenih pajkov.

V Aziji živi pajek, kateremu pravijo »črna volka«. Ugriz ali pik tega pajka pomeni tekom dveh dni sigurno smrt. Zelo strupen je komaj 1 cm dolgi pajek, ki je posebno razširjen po severnoameriški Kaliforniji in se imenuje »črna vdova«. Iz tega pajka pripravljajo Indijanci za svoje puščice najbolj nevaren strup.

Rojstva so padla na Angleškem od leta 1912 do danes za 29%.